

FEKETE VINCE

Fotel

*Aznap vittük el a lakásból pont
aznap amikor szóltak telefonon
vártam a furgont éppen és vártalak
téged hogy jössz majd te is segíteni
s együtt cipeljük le a szűk lépcsőházon
együtt szuszakoljuk ki az ajtón
a belső szobából és együtt tesszük
fel a platóra leghátul a többi
bútor mögé eleredt a könnyem
galuska járt fel s alá a torkomban
amikor belegondoltam hirtelen
hogy mit is fogok majd mondani
akkor ott előtted és a többiek előtt
féltem hogy férfiatlan módon
szégyenszemre elsírom magam
de mi férfias és mi férfiatlan
vajon nekem nekünk s nektek
akik most kacsingattok a nagyvilág
felé s mi az élet nekem nekünk
és mi nektek akik ott álltok majd
ünnepélyesen és meghatottan
hány év hány esztendő mint egy
szétbontott darabjaira szedett
emeletes ágy a gyermekkorotok
valahol egy csűr padlásán nagy
barna fotel s a ház a szoba a város
a járda az út a járda a kockakövek
a park a fák nagy barna fotel ami már
satöbbi amiben régen együtt ültünk
ti az ölkben még kicsik voltatok
odabújtatok satöbbi csupa közhely
könny giccs pátosz mint amikor
a Nagybetűsről beszélnek valakik
valami küszöbről és szabadságról
felelősségről és magányos fenyőről
és barlanghomályról és templomról
és iskoláról a maradj ha tudszról
a kő marad a víz szaladról mintha
nem találnának mást már soha
évtizedek óta csak mindig ezeket
az elkoptatott idézeteket mindig
a menjetek el tanuljatok s majd
gyertek visszaokról szavalnak
a hazahozott itthon befektetett*

→

tudásról és nyilván önmagukról
saját kiválóságukról erőpróbákról
és kitartásról tele lesz a tarisznyátok
hócipőtök s meghallgatjátok vagy
nem ahogy mi is húsz-harminc-
negyven évvel ezelőtt unjátok vagy
nem mint ahogy mi is hány évvel
ezelőtt és teszitek aztán amit jónak
láttok-gondoltok nem hallgattok senkire
iránytűitek vannak jól mutatják hogy
merre menjetek arra figyelitek semmi
másra mialatt szuszakoljátok ki mint
elnyűtt nagy barna foteleket a gyermek-
korotokat ki valahol valamilyen ajtón
kapun kijáraton a házból a lépcsőházból
vizitek le egy furgonba rakjátok fel egy
platóra és néztek majd utána hosszan
fájdalmasan s tán szégyellitek hogy
könnyes szemmel s hogy férfiatlanul
miközben viszik szállítják valakik el
innen valahová ki tudja hová csak el
mert úgy néz ki az a fotel úgy fog kinézni
mindig is mint két óriási szárnyát széttartva
repülni készülő nagy-nagy madár szállni
akar felszállni és ahová menni szeretne
jó lesz vagy milyen lesz ki tudhatná
megmondani de reménykedtek és
türelmetlenek vagytok mert szállhattok
és repülhettek szálljatok és repüljete
szárnyaljatok csak a nagy barna fotel
hiánya pedig ott marad utánatok már
véggépp mint költözés után a padlón
parketten egy-egy hatalmas
óriási fehér folt

Illusztráció A Nap lánya című, északi népek meséit tartalmazó kötethez